

eningers Masse eller som en Slags Smugkroer, og der finder jeg ogsaa, at Lovforslagets § 9 har været heldig til at træffe det rette, ligesom ogsaa det i denne Paragraf tydelig og klart er nævnt, hvad der er fri Næring og hvad ikke, og jeg er navnlig glad ved, at det er sat ind, at man ved de store Høstfæstelser, der holdes dels i Sommer-tiden, dels om Efteraaret, er i Stand til at kunne beværte de mange Menneſker, der komme der, naturligvis ikke med spirituose Drikke, hvad der jo heller ikke ſter, men jeg finder det heldigt, at man faar en ſaadan Beſtemmelse ſlaaet faſt. Der har jo været Tvivl om, hvorvidt Foreningerne havde en ſaadan Ret, og det er forſt i den senere Tid, at man har faaet dette Spørgsmaal klaret.

Hvad der ſtaar meget uklart for mig, det er, hvordan i Virkeligheden § 13 ſkal praktiseres. Den ſidſte Del af den kan jeg godt forſtaa, thi naar en beruſet Perſon kommer og kræver noget ind, vil man i Reglen være i Stand til at ſe paa ham, at han er beruſet, og alſaa kunne nægte at ſtænke for en ſaadan Perſon, men Beſtemmelsen om, at der ikke maa ſtænkes til Perſoner under 15 Aar, vil være meget vanſtelig at efterkomme, og vi have jo ogsaa ſet, at det under Forhandlingerne har været fremhævet, at det vil være vanſteligt at bedømme, om vedkommende har denne Alder eller ikke. En Aldersgrænſe er det vel nok nødvendigt at ſaa ſat, men der er jo ſaa ſtor Forſkel paa en Perſons Udvikling i den Alder, mange Gange kan han være voksne, ſaa man kan ſe det, men der kan ogsaa være Perſoner paa 16 og 17 Aar endda, ſom ikke ere mere udviklede, end at man kan have Vanſtelighed ved at bedømme, om det er Børn eller ikke, om de ere over 15 Aar eller under den Alder.

Hvad der ogsaa her ved dette Forſlag er ſlaaet faſt er dette, at der er ſat en Grænſe for den Ydelse, der ſkal erlægges for at have Udsalg af spirituoſe Drikke. Det er i § 15, hvor den mindſte Grænſe er ſat til 96 Kr. og den højeſte til 780 Kr. for Kjøbenhavns Vedkommende og for Købstædernes og Landets Vedkommende ligger Afgiften mellem 48 og 480 Kr. aarlig. Jeg ſynes, det er en udmærket Ordning, der er truffen her. Som det er nu, betale de jo lige meget alleſammen, enten de have ſtor eller lille Omſætning, men kunde man ſaa dette ſlaaet faſt, kom de jo til at betale i Forhold til Omſætningen, og det vilde være en ganſte anderledes retfærdig Ordning.

§ 24 omhandler Forbrugsforeningerne, og dem kan man jo ſe paa fra forſtelligt

Synspunkt. Brugſforeningernes Grundprincip er Fordelingsſyſtemet, dette, at man løber Varene hjem og ſaa fordeler dem. Nu er der, ſom man ſiger, braadne Kar i alle Lande, og det kan gerne være, at der ſaaledes ogsaa er en eller anden Forbrugsforening, ſom ikke fuldt ud bærer ſig ad, ſom den ſtulde, og ſaa bør den rammes, for ſaa vidt man kan ſaa ſat paa den, det er jeg med til. Men paa den anden Side vil jeg ogsaa gerne være med til at værne om den Frihed, Brugſforeningerne en Gang have faaet, og da i Særdeleshed naar de holde ſig inden for det Omraade, der er afſtueket for deres Virksomhed. I mange Tilfælde er det ſaaledes, at der er et af Beſtyrelsens Medlemmer, ſom gaar omkring til dem, ſom ere i Brugſforeningen, og ſpørge dem, hvor meget de ville have af den Vare og af den Vare, og derefter bliver det alſaa fordelt, og Pengene blive indkasserede. Det kan være baade den ene og den anden Vare, og derfor ſynes jeg ogsaa, at det vilde være underligt at betage Forbrugsforeningerne den Ret, de have, til at uddele Brændevin lige ſaa vel ſom enhver anden Vare. Jeg finder, at denne Ret burde de have, og efter Lovforslaget, ſom det ligger her, vedtaget nede i Folketinget, beholde de jo ogsaa denne Ret. Der er en Beſtemmelse ſat ind her til Slutning, og jeg vil meget godt indrømme, at der er mange af dem, der ſlutte ſig nær til Brugſforeningerne, der ville finde, at det er en Indſtrækning, og jeg ſiger ogsaa, at det er en Indſtrækning, men paa den anden Side vil jeg gaa med dertil. Det er denne Beſtemmelse, at der intet maa blive fortæret paa Stedet, for at man ikke ſkal ſige, at der drives Drickeri eller Smugkro, netop paa det Sted, og at Brugſforeningen er et Dække herfor. — Der er i § 26 en Beſtemmelse, ſom jeg finder overordentlig heldig, angaaende dem, der drive Beværtning uden at have Ret til Udſtækning af Spiritus. Derved er der ſat en Stopper for, at de kunne omgaa Beſtemmelsen, ſom jeg ved de tit og mange Gange have gjort; nu ſiges det nemlig, at der ikke maa nydes noget ſom helſt Spiritus inde i deres Lokaler, ſelv om det bliver ſtænket af Værten uden Betaling, og ej heller maa man tage noget med derind og drikke det der. Jeg finder, at det er en udmærket Beſtemmelse, ſom netop kan bevirke, at der ikke ſter, hvad der ikke maa og bør ſte. — I det hele taget kan jeg ſlutte mig til Lovforslaget, ſom det ligger her, og vil meget anbefale det høje Ting at vedtage det i den Form.